

BUMERANG

VYDÁVÁ OÚ VELKÁ POLOM
(ZDARMA)

13

9 / 2005

školní speciál

PROMĚNY SOUČASNOSTI

Vážení občané,
říká se, že život je změna, takže tentokrát trochu jinak. Toto vydání Bumerangu jsme nazvali „speciál“, a to proto, že bude věnován jenom naší základní škole.

Důvod je zcela jasný: máme za sebou pro nás všechny velmi významnou akci – rekonstrukci části naší základní školy. Ta se týkala tzv. „staré“ části školy, postavené v roce 1961 a školní kuchyně v tzv. „nové“ části školy. Rozsah prací byl značný, kromě celkové rekonstrukce elektroinstalace, zdravotnických, šatny a sociálního zařízení byla vyměněna všechna okna, vstupní i vnitřní dveře, vyměněno osvětlení, třídy jsou vymalovány, položena je nová podlahová krytina, vyměněny jsou tabule. Je vyměněno ústřední topení, nová fasáda je i zateplena. Všechny tyto úpravy by měly přinést značnou úsporu provozních nákladů školy. Stará šedivá dlažba v respiriu byla vyměněna za provedení v pastelových barvách dle architektonického návrhu ing. Baumannové, čímž vznikla nádherná plocha a velmi příjemné prostředí. Obložení schodiště je řešeno z protiskluzových materiálů a včetně zábradlí je esteticky barevně sladěno s nejbližším okolím. Dřívější plastové modré obložení stěn v respiriu je nahrazeno dřevěným provedením s kruhovými madly.

Nezapomněli jsme ani na venkovní úpravy, před respiriem je plocha odvodněna, položena je zámková dlažba, upravený chodník navazuje na chodník na Opavské ul. Opravena je příjezdová komunikace od silnice I/11 pro zásobování školy. Natřena je i střecha, vyměněny klempířské prvky – okapy a svody. Upravena jsou i venkovní vstupní schodiště z přední i zadní části objektu.

V rámci objektu „nové školy“ byla z důvodu nové legislativy řešena kuchyně. Jsou vyměněna okna, vybudovány nové oddělené prostory pro výdej stravy, odpočinková místnost pro personál kuchyně, pro přípravu masa a další speciální úpravy. Kancelář vedoucí kuchyně je přesunuta do prostoru jídelny. Velkou část nákladů představuje vzduchotechnika, nově jsou provedeny odpady, podlahy z dlažby, keramické obklady stěn a dodáno je nové zařízení kuchyně za cca 450 tis. Kč. Současně je instalována nová elektroinstalace, odpady a provedena spousta dalších úprav.

A teď něco k průběhu a finanční náročnosti stavby. Jak jsem Vás již informovala posledně, zakázku získala společnost Beskydská stavební a.s., Třinec. V otevřeném výběrovém řízení ji jako nejvhodnější vyhodnotila komise pro výběrové řízení. A měla opravdu šťastnou ruku. Stavbu měl na starosti ing. Grossmann. Celou dobu jsem obdivovala, jak s přehledem a ještě k tomu s úsměvem na tváři organizoval práci desítek řemeslníků, řešil naše připomínky a náměty. Vzhledem k tomu, že na celý rozsah práce byly necelé tři měsíce, nebylo to opravdu jednoduché a chvílemi naše škola připomínala mraveniště – odborníci říkají, že v mraveništi každý mraveneček má své poslání a každý ví, co má dělat. Tak to bylo i ve škole. A to si myslím, že na hodnocení máme

nárok – už jsme po dobu našeho působení spolupracovali s mnoha firmami a zodpovědně mohu prohlásit, že těch skutečně dobrých není mnoho. Výběrové řízení zabezpečila firma INKOS Ostrava, které jsme následně svěřili i technický dozor na stavbě. Zvažovali jsme, zda tento krok udělat, praxe nám dala za pravdu, denní dohled jak ze strany technického dozoru tak i obce zajistil bezproblémovou komunikaci a operativní řešení všech neočekávaných záležitostí.

A co finance? Již jsem vás informovala, že jsme na tuto akci získali ze státního rozpočtu ČR částku necelých 15 mil Kč. Chci i na tomto místě poděkovat poslancům Parlamentu ČR za ČSSD, kteří podali pomocnou ruku a zasadili se o to, aby naše žádost na Ministerstvu financí nebyla opomenuta. Tyto poslance jsme kontaktovali za pomoci naší místní organizace ČSSD.

Z obecní kasy jsme na tuto akci vydali cca 1,5 mil Kč, a to na náklady přípravy a zabezpečení výstavby (studie, projektová dokumentace, inženýrská činnost a další), zajištění nových šatnových skříněk a vestavěných skříní do tříd a posílení rozpočtu školy na některé práce navíc, jako je přivedení kabeláže k internetu do tříd a kabinetů, ale i výměnu dlažby v jídelně, se kterou se nepočítalo, úpravu vstupního schodiště a soku na nové budově a některé další záležitosti. Z prostředků základní školy bylo pořízeno nové vybavení několika tříd.

A celkový dojem? To nechám na Vás, přijďte se podívat, na další straně najdete pozvánku na Den otevřených dveří. Můj názor: velmi významná a zdařilá akce po všech stránkách, dětem a zaměstnancům školy je vytvořeno hezké a příjemné prostředí. Věříme, že to všichni ocení a budou se radovat z výsledku našeho společného úsilí spolu s námi.

Závěrem chci poděkovat všem, kteří společně se mnou věnovali této akci mimořádné úsilí a velké množství energie. O zhotoviteli jsem se již zmínila, taktéž technický dozor splnil naše očekávání, ale je tu i zpracovatel projektové dokumentace – Atelier projekt, který v rámci autorského dohledu byl stále k dispozici, a samozřejmě i ředitel školy p. Rosa a místostarosta obce ing. Lazecký – ti odvedli obrovský kus práce. Jejich role v průběhu stavby byla velmi významná. Ještě jednou děkuji všem jmenovaným, práce s ochotnými a aktivními lidmi je radost.

Ludmila Bubeníková
starostka obce

„Účelem výchovy je učinit jednotlivce pokud možno způsobilým, aby nejprve založil vlastní štěstí, a potom štěstí bytostí jiných“
Mill

Škola dnes

V tomto školním roce navštěvuje školu 243 žáků v prvním až devátém ročníku. Škola má celkem 12 tříd, z toho je 5 tříd na I. stupni (1.- 5. ročník). Výuku zajišťuje celkem 18 pedagogických pracovníků včetně ředitele, zástupkyně ředitele a vychovatelky školní družiny. Ostatní provoz školy zabezpečují 4 provozní pracovníci.

Škola má k dispozici nejen 12 kmenových, ale i 6 učeben, které jsou specializované na určitou výuku. Kromě učebny s počítači, odborné učebny pro výuku fyziky a chemie, učebny pro výuku psaní na psacím stroji je k dispozici školní dílna, cvičná kuchyň a ve školním roce 2004/2005 zřízená multifunkční učebna pro žáky 1.- 5. třídy. Tato učebna je vybavena 4 počítačovými pracovišti, žákovskou knihovnou a pracovními místy pro žáky.

Díky tomuto vybavení můžeme ve škole vyučovat volitelné předměty, o které je mezi žáky zájem – informatiku (žáci se se-

znamují s taji ovládnání počítačů), administrativu (žáci se mimo jiné učí psát na stroji a klávesnici počítače), domácnost (předmět, který umožňuje žákům například zvládnout základy stolování, přípravu jednoduchých jídel a podobně).

Novinkou, jejíž realizaci umožnila prováděná rekonstrukce, je rozšíření počítačové sítě do všech učeben 6.- 9. ročníku. Tím budou moci učitelé využívat v budoucnu připojení k internetu nejen v počítačové učebně, ale i při běžné výuce v kmenových třídách.

Prostě, doba se mění.

*Petr Rosa,
ředitel školy*

Rekonstrukce

Když se v první polovině června tohoto roku objevily na školním dvoře stavební stroje, řekl jsem si, už to asi začíná. Co ale následovalo poté, předčilo všechna moje očekávání. Ze školní budovy, ve které se měla provádět rekonstrukce, jsme museli postupně vystěhovat – no prostě všechno. Zůstaly jen holé stěny.

Ale o další překvapení, která přicházela, dalo by se říci, s pravidelností přesně jdoucích hodin, nebyla nouze. I když se zvláštní zvuky rozléhaly školou občas ještě před prázdninami, jakmile opustil školu poslední žák, zvuky sbíječek, vrtaček, rozbrušovaček a dalších mechanismů proměnily svým rachotem školu doslova v bojiště. Ono se opravdu bojovalo – bojovalo se o čas.

Útoky pracovníků jednotlivých firem směřovaly ze všech stran. Shora, zdola, zvenku, zevnitř – a škola najednou vypadala hůř, než před započatou rekonstrukcí. Stěny mnohde bez omítky, rozedrané rýhami pro elektroinstalaci a vodovodní trubky, v podlahách otvory zející z poschodí do přízemí, výkopy, hromady hlíny.

A potom poznenáhlu – tu se objevilo něco zcela nového, tam vyrostla nová příčka, začala se objevovat nová okna, dlažba, do okolí zazářil nový nátěr na střeše a školní budova se počínala (řečeno slovy básníka) rodit k novému životu. Uši drásající zvuky

postupně utichaly, školní budovou začaly prosvítat nové barvy a ten, kdo školu neviděl, třeba jen zvenčí, několik týdnů, musel zůstat stát, jak se říká, s pusou překvapením otevřenou dokořán.

Měl jsem to štěstí, že jsem mohl být přítom a vidět, jaké úsilí bylo třeba vynaložit a jaké finanční prostředky vložit. Teď, když stojím u zábradlí schodiště školního respiria a rozhlížím se kolem sebe, říkám si, stálo to zato.

Škola se opět rozezní. Tentokrát už zvuky dětských hlasů, až se žáci vrátí po prázdninách do školy. Bude se prohlížet, děkovat, slavit a my, kteří do školy chodíme za vzděláním nebo za prací, budeme přemýšlet o tom, co udělat, aby rekonstruovaná školní budova spolu se školní kuchyní a jídelnou „ve zdraví“ přečkala přinejmenším opět více, jak čtyřicet let.

A ještě malý, nikoliv bezvýznamný, dovětek. Ke slově díky, která budou jistě při nejrůznějších příležitostech pronášena, bych chtěl přidat veřejné poděkování těm tatínkům, kteří přišli a pomohli vystěhovat to, co by žáci ani pracovníci školy sami nezvládli.

*Petr Rosa,
ředitel školy*

Téměř nostalgická vzpomínka starého kantora

Vzhledem k tomu, že tento „speciál“ je celý věnován problematice školství, dávám k zamyšlení vzpomínky mého otce - kantora tělem i duší.

Milada Klapuchová

Kde začíná ta neutuchající síla vidět význam své práce a udělat něco pro národ a jeho občany? Asi 1 km východně od Lutína směrem k Hněvotínu, protéká „řeka“ Blata. Vlastně řeka to ani není, spíše říčka nebo potok. Ještě v 19. stol. se táhly kolem Blaty bažinaté pastviny, v čase dešťů a tání zaplavované. Pastýři tu pásli z okolních vesnic krávy, kozy, ale i prasátka. Právě ona zpracovávala kopýtky a trusem hlínu, kterou pak cihláři, ale i obyčejní lidé, využívali na zhotovování nepálených cihel, zvaných po nich vepřovice. Také můj dědeček z nich postavil naši chalupu.

Blata tekla přečetnými meandry, podmílala hluboké břehy, koryto bylo až 5 m hluboké. Kmitaly se v něm žáby, pulci, ondatry, vodoměrky a škeble. Nad hladinou se blýskaly vážky, motýlice a ovádi. Na březích skláněly své větve vrby, olše a jivy. Mnohé staré stromy byly duté a plné troudu a v noci svítily. V korunách stromů hnízdily sovy, havrani, krkavci, kachny, vodní slípky a bukači a hnízda byla na jaře plná vajíček. Na lukách kráčely dlouhými kroky čápi.

Na březích Blaty byl náš klukovský ráj. Ve volných chvílích jsem sledoval život v řece a tak probouzel své první city romantické: řeka lákala, sváděla. Odkud teče? Kde je jí konec? Posílal jsem po řece psaníčka v naději, že dostanu odpověď. Mnohdy jsme mamince tajně sebrali troky a sjížděli jsme Blatu až do Olšan...a tak jsem se přiblížil tatínkovi, který byl 4 roky námořníkem a obeplul celé Středozemní moře.

Když na nás sousedka žalovala i to, že jsme se koupali na Adama, tatínek se jen smál. Měl asi radost z naší odvahy u vody.

Začátek učitelování:

Na učitelském ústavu v Olomouci nás někteří profesori vzali k osvětové práci. Náš ústav převzal patronát nad dvěma menšinovými školami na Těšinsku: v Loukách a v Bystřici nad Olzou. Jim jsme posílali výtěžek ze školních akcí, knihy, prádlo a šatstvo pro žáky. Školní výlety jsme konali až na polskou hranici. Bývaly to krásné zážitky! Poznávali jsme nový kraj, nové lidi a hlavně potřebu osvětové práce v tomto zajímavém, tajemném, zanedbaném koutě naší vlasti, kde doznávaly bolestné vzpomínky

na pohnuté měsíce za plebiscitu. V učitelích, menšinářích – jsem viděl hrdinné vůdce lidu. Měli autoritu, vážnost, byli v úctě českého lidu. Tento kulturně osvětový zápas mě vzrušoval, lákal. A ta nádherná krajina a Slezské písně Bezručovy! A to nářečí (kajs byl? lď do svida! Bendze padať. Paně učitelu, kde pan kierovník?)

Osvětová práce, výuky, kultura, sport – to bude šumna roboty...Všichni si také velmi váží prezidenta Masaryka.

Při přidělování učitelských míst jsme měli přednost a tak se stalo, že 3. října 1927 mladý kantůrek (nar. 9.12.1908) v pravé ruce pletený tatínkův námořnický koš, v levé kytičku od milé, vystoupil na nádraží v Návsi u Jablunkova. Byl nádherný podzimní den, hory hýřily barvami, nebe horsky modré. V hrudi odhodlání dobře učit, dále studovat, vzdělávat se v hudbě, pracovat v Sokole, v Matici a zamilovat se do nádherných Bezručovských hor. Začalo mé učitelské působení v menšinové škole v Návsi.

„Nejsme na světě proto, abychom byli šťastní, ale proto, abychom plnili své povinnosti“

Kant

Vývoj základního školství ve Velké Polomi – vývoj budov a učeben (první písemná zmínka z roku 1288)

Od nepaměti farní

Náboženský obsah, učilo se na faře nebo v kostele, návštěva všech dětí farních obcí, od r. 1377 Čavisov, Hrabyně, Chabičov, Smolkov, Lhota u Opavy, 1424 Krásné Pole, 1446 Horní Lhota, 1464 Dolní (Malá) Lhota. Celkem tedy 9 obcí. Vyučovali kněží – tehdy nejvzdělanější osobnosti.

1794 – 1876 farní triviální

Samostatná nová budova s č.p. 67 (v současnosti Dům zahrádkářů). Ze samého začátku se vyučovaly jen 3 předměty: čtení, počty a psaní. Později již ostatní předměty a vyučovali již učitelé. V budově byl i byt řídicího učitele. V období těchto let byl vysoký počet dětí v rodinách, proto škola nestačila svou kapacitou. Učitelé této školy chodili vyučovat do farních obcí, kde našli větší vyučovací prostory, 3x týdně. Tyto vesnice ke konci 19. stol. si postavily samostatné nové školy.

1869 – 1876 zřízení (posílení), vyučovací světnice - triviální škola

Tato byla přechodně zřízena v č.p. 126 – naposled hostinec pana Koláčka, kde tehdejší obecní zastupitelstvo zřídilo místo obecní výčepní světnice školní vyučovací světnici. Bylo to jen nouzové řešení. Právě v tomto období se začala řešit výstavba nové školy.

Chybně se někdy uvádělo, že se jednalo o tehdejší školu. Dům se tehdy nazýval Obecní dům.

1876 – 1945 obecná škola

Nejdříve se vyučovalo v poschodí ve dvou třídách a přízemí sloužilo jako byt učitele. Později v ní bylo pět tříd a ve všech se učilo. V r. 1919 byla u této školy zřízena Živnostenská škola (dnešní kulturní středisko) pokračovací pro učné z Velké Polomi a okolí.

1919 – 1938

Byla v Hrabyni zřízena v bývalém zámku Řádu německých rytířů tehdejší tzv. Měšťanská škola, 1. – 3. ročník. 4. – nepovinný se studoval až v Opavě. Válečnými událostmi v roce 1945 tato škola vyhořela, již se neobnovila. S řešením této složité situace, kdy se v nové republice pokračovalo ve zřizování měšťanských škol, přišel náš učitel Jindřich Klásek z č.p. 26. Navrhl, aby ze stávající obecné školy „U Mostu“ se zřídila nová Měšťanská škola pro Velkou Polom a částečné okolí. Zároveň, aby se na bývalém hřišti TJ Sokol postavilo Provizorium z dřevěných prvků TESCO 5 tříd obecné školy (dnes rodinné domky občanek Vnenková Hildegarda a Jopková Marie). Mělo sloužit jako Dočasné a v momentální době i možné řešení. Bylo to však řešení odvážné a značně zavazující pro tehdejší nový MNV, aby výstavbě novým školním budovám věnoval náležitou pozornost!

Jako provizorium u nás ve vesnici řešilo školskou otázku Krásné Pole. Ihned po válce byla z dřevěných dílců TESCO u železniční zastávky a pohostinství „U Strakošů“ postavena jejich měšťanská škola pro obce: Krásné Pole, Dolní Lhota, Čavisov a snad i Vřesinu. A také do této školy chodili žáci z Velké Polomi, kteří hodlali v rychlokurzích (v měsících červen – srpen) doplnit základní vzdělání. Totiž v době německé okupace a válečných let 1941 – 1945 se české školy zavřely. Do zahájení nového školního roku v září 1945 se velmi spěchalo. V tomto údobí také část žáků a postižených ročníků dojžděla do Opavy.

1945 – 1961 obecná škola a měšťanská škola

Zahájily svá samostatná vyučování. Prognózy o výstavbě nových budov nevycházely. Akce národního výboru SOS Velká Polom (finanční příspěvky z celého našeho státu sice docházely, jejich finanční hodnota

byla celkem slušná), byla pro podezřelé a nejasné hospodaření s penězi KNV odebrána. Tímto opáčením se představy o nových školských budovách úplně rozplynuly. (Dnes je v bývalé obecné škole kulturní středisko, lékárna a lékaři, kteří se po nynějších rekonstrukcích do ní všichni vešli).

V tomto poválečném období poměrně rychle postavily nové školy okolní obce: Háj, Poruba, Krásné Pole, Pustá Polom. Ve Velké Polomi to trvalo 16 let, až v roce 1961 byla otevřena nová základní devítiletá škola. To již proto, že stav obou dosavadních škol byl havarijní a plně nevyhovující.

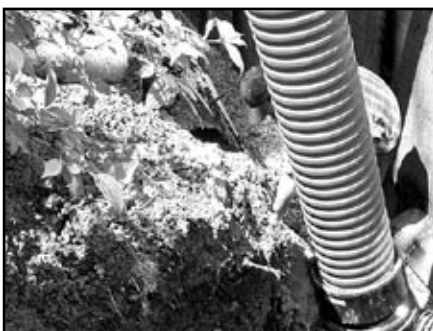
1961 základní devítiletá škola

Tato škola byla bohužel od samého začátku nevyhovující: byla jen jednopatrová a nestačila pro tehdejší stav žáků. Tuto situaci vyvolaly obce Dolní Lhota Čavisov. Jejich představa, že jejich žáci budou chodit do školy v Krásném Poli, vůbec nevyšla, to proto, že si krásnopolští školu postavili ve vesnici dvoupatrovou, projektovanou s kapacitním počtem žáků Dolní Lhoty a Čavisova. U nás byla jen jednopatrová, čímž vznikly potíže. Vyučovalo se na směny a bylo řešitelné jen tak, že děti 1. a snad i 2. třídy jezdily do nevyužité školy v Horní Lhotě. U nás ve Velké Polomi se ihned proto začaly budovat nové základy, doplňky dalších prostor pro vyučování, školní jídelnu atd. Toto bylo ukončeno v roce 1988.

Zde končí paměti, sepsané naším občanem a dřívějším kronikářem, Františkem Kopřivou. Co je nového dnes, nám sdělí hlavně paní starostka.

František Kopřiva

Vážení spoluobčané!
Vedení obce a základní školy ve Velké Polomi Vás zve dne

10. září 2005
na
Den otevřených dveří
v naší základní škole

Slavnostní symbolické zahájení provozu v nově zrekonstruované škole proběhne **ve 14 hod** za účasti významných hostů.

Budova školy bude pro veřejnost otevřena do 18 hod. Přijďte si prohlédnout, jak se podařila jedna z největších investičních akcí v naší obci.

V návaznosti na slavnostní otevření základní školy pro vás kulturní komise spolu s vedením obce pro Vás připravila dne 10.9.2005 kulturní a společenskou akci s názvem

Loučení s létem

Pro všechny zájemce bude připraven zábavný program pro děti i dospělé, o který se postará Agentura EuroProfi Music Show.

Zábavný a soutěžní program pro děti: 17 – 19 hod

Dětský karneval pro děti s diskotékou a soutěžemi, dětské Caruso show „Velkopolomský slavíček“

Karneval tance a zábavy pro dospělé: 20 – 24 hod

Bobyho Karaoke Dance Show hudba k tanci, Karaoke Superstar

Od půlnoci: Disko-karneval

Vstupné na večerní program: 50,- Kč

Kde? V případě hezkého počasí v parku u Motorestu, v opačném případě v sále Sokolovny. Přijďte se spolu s námi pobavit a rozloučit s létem.